

Til Slut skal lige bemærkes, at jeg hver Sommer i de seneste Aar har besøgt den her omtalte Lokalitet, saaledes at det kan siges med Sikkerhed, at Fuglene ikke før har ynglet der.

MINDRE MEDDELELSER

Siden det forrige Hold Mindre Meddelelser (sml. D. O. F. T., XXVI, 1933, p. 138—158) blev samlet, er der indkommet en Del kortere eller længere Notitser fra Medlemmerne, hvoraf Størsteparten gengives nedenfor. Et Antal tilfældigere Enkeltiagttagelser, som maatte skønnes at have mindre almén Interesse, er udeladt. — Med Undtagelse af Forvalter F. LØPPENTHIN, Revvej 58, Korsør, er alle Bidragyderne Medlemmer af D. O. F.

BERNT LØPPENTHIN.

Ornithologiske Notitser fra en Tur til Selsø.

Søndag 28. Maj 1933 kørte HANS PEDERSEN og Meddeleren en Tur i Nordsjælland og Hornsherred og gjorde bl. a. et mindre Ophold ved Selsø Sø for at studere det herværende rige Fugleliv.

Ude i Søen iagttoges følgende Fugle: Enkelte Par Pibeænder, *Anas penelops*, og store Mængder Stokænder, *A. platyrhyncha*, der laa over hele Søen. Af Knopsvane, *Cygnus olor*, saas 3 Par hvoraf det ene med 2 Unger; af de 2 andre Par rugede ♀♀; det er glædeligt at se, hvor denne Art er taget til som Ynglefugl, siden den blev totalfredet. Troldand, *Nyroca fuligula*, og Taffeland, *N. ferina*, saas i enkelte Par. Af Graagaas, *Anser anser*, iagttoges en Gaas med 2 Unger, og en Flok paa 11 kom trækkende fra Vest til Øst; de kredsede nogle Gange over Søen, hvorefter de fortsatte deres Kurs. — Endvidere saas: Dværglappedykker, *Podiceps ruficollis*, et Par; Rødhalsed Lappedykker, *P. griseigena*, nogle Par; Toppet Lappedykker, *P. cristatus*, enkelte Par; Blishøne, *Fulica atra*, mange, og Vibe, *Vanellus vanellus*, flere Par. En meget stor Koloni af Hættemaager, *Larus ridibundus*, holdt til paa den største Holm, men større og

mindre Kolonier fandtes spredt paa Holmene over hele Søen; i 1933 blev der samlet ca. 1800 Snese Æg. Af Stormmaage, *L. canus*, saas nogle Individer. Vi var dog ikke klædt paa til at foretage en tilstrækkelig grundig Undersøgelse af Søen, saa vi har sikkert langtfra set alle dens ornithologiske Seværdigheder.

I Selsø Lund var der en stor Koloni af Raage, *Corvus frugilegus*, ligesom vi saa en Del Alliker, *Coloeus monedula*, der sikkert havde Rede der.

AXEL KOEFOED.

Hvorledes kommer Andefuglenes Unger ned fra højtliggende Reder?

Dette Spørgsmaal er endnu ikke ganske klarlagt i sine Enkeltheder. I den ældre Litteratur finder man i Reglen en eller anden Paastand uden andet Bevis end »man har set« eller lignende, men fra nyere Tid foreligger dog nogle enkelte, især amerikanske, Førstehaandsiagttagelser. De 18 Iagttagelser, jeg har kunnet finde i Litteraturen¹, lader sig inddele i 3 Kategorier:

- A) Ungerne springer ned.
- B) Hunnen bærer Ungerne ned i Næbbet.
- C) Hunnen bærer Ungerne ned paa Ryggen.

Disse 18 Tilfælde fordeler sig paa følgende Maade hos de forskellige Arter:

	A	B	C
Stor Skallesluger, <i>Mergus merganser</i>	3	1	»
<i>Mergus cucullatus</i>	»	1	»
Hvinand, <i>Bucephala clangula</i>	2	»	»
Islandsk Hvinand, <i>Bucephala islandica</i>	1	»	»
Bramgaas, <i>Branla leucopsis</i>	1	»	1
Gravand, <i>Tadorna tadorna</i>	1	»	»
Stokand, <i>Anas platyrhyncha</i>	»	1	»
Brudeand, <i>Aix sponsa</i>	3	1	2

Disse Tal, der vist er for smaa til, at man med Bestemthed kan slutte noget, synes dog at vise, at det almindeligste er, at

¹ Der er dog sikkert adskilligt flere.

Ungerne springer ned, medens de to andre Befordringsmetoder er sjældnere. Af de foreliggende Iagttagelser har det ikke været muligt at udfinde eventuelle Aarsager til den ene, eller den anden Metode. Hertil kræves endnu flere Iagttagelser med nøje Optegnelser over Terræn, Redens Anbringelse o. lign.

I Juni 1928 havde jeg i Sydsjælland Lejlighed til at iagttage, hvorledes et Kuld af den Store Skallesluger bar sig ad med at forlade Reden. Redetræet, en meget gammel Eg, der staar 150—200 m fra Smaalandsøhavet, vokser lige ved et lille Vandhul. Reden var ca. 6 m over Jorden. Ællingerne kom ud af Æggene mellem Kl. 8 (16. Juni) og Kl. 4³⁰. 17. Juni forblev Ungerne i Reden. Hunnen var borte to Gange. 18. Juni hørtes Hunnens Stemme adskillige Gange nede fra Redehullet, og et Par Gange kom den op og saa sig om. Endelig Kl. 10 lod det til at skulle blive Alvor. Den kom op fra Hullet, altimedens den lod sin Stemme høre, kraftigere og kraftigere. Et Par Unger kom dernæst op paa Kanten af Redehullet. Hunnen fløj saa ned i det lille Vandhul, hvorfra den kaldte ivrigere end nogensinde; samtidigt bevægede den sig meget uroligt og rejste alle Fjerene paa Hovedet. Kort sagt, den var yderst op-hidset. Det varede nu heller ikke længe, før Ungerne reagerede, hurtigt kom de op fra Hullet, og uden i mindste Maade at betænke sig, sprang de ned, idet de gav et lille Hop som for at komme fri af Træet. Fra min Plads paa den anden Side af Vandhullet kunde jeg tydeligt høre Ungerne rasle ned gennem nogle Buske, eller høre dem dumpe mod Jorden. Saasnt de var kommet ned, fór de ud i Vandet, hvor de straks gav sig til at dykke. Da de alle 11 var kommet ned, førte Hunnen dem gennem Skoven ud i Stranden, hvor de med det samme fik en Svømmetur paa et Par Kilometer. Efterhaanden som de blev trætte, skiftedes de til at hvile paa Moderens Ryg, hvor de kom op ved at løbe op ad Halen, der jo slæber i Vandfladen.

KNUD PALUDAN 1928.

Knopsvane, *Cygnus olor*.

I 1932 ynglede et Par vilde Knopsvaner i en Dam ved Højbjerggaard ved Øverød og fik 3 Unger. 1933 havde de 3 Æg og fik 2 Unger. [Svanerne i Søllerød og Røgle Sø er tamme.]

K. ECKARDT.

Vagtel, *Coturnix coturnix*.

Ifølge Meddelelse fra Godsinspektør FR. THYE, Demstrup, pr. Havndal, blev der ved Mejning, den 9. Aug. 1933, i en Vikkemærk paa høj, tør Jord fundet en Rede med 12 Æg; den 12. Aug. blev Sæden hjemkørt, og da var Æggene ødelagte, formentlig af Krager.

6 Æggeskaller blev sendt mig for at bestemme disse, og viste sig at være Vagtelæg. Æggene var frisklagte og indeholdt tør Æggeblomme, men paa dette sene Tidspunkt er det sikkert omlagt Kuld; den normale Yngletid er fra først i Juni til midt i Juni, hvor den lægger fra 8 til 12 Æg, meget sjældent flere.

Vagtlen ser man kun lidt til, da den i Reglen holder til i Græs og Kornmarker, hvor den fører en meget skjult Tilværelse, men i selve Yngletiden skal den nok gøre sig bemærket ved Hannen's høje Parringsstemme.

Da denne lille Hønsfugl nu er ret sjælden baade paa Træk og som ynglende her i Landet, har det maaske Interesse for D.O.F.'s Medlemmer at se, hvor lidt den er omtalt i samtlige 27 Aargange af Tidsskriftet.

Aarg. 1. Vagt. Ret alm. som ynglende Trækfugl. Wings Liste S. 8. Vagt, der ellers er meget sjælden, blev i Oktober ofte indleveret til Udstopning. M. CLAUSEN, Ribe. S. 113. Enkelte Aar ret talrig om Efteraaret, saaledes 1906 i Almindingen. L. JENSEN-TUSCH. S. 156.

Aarg. 4. Om Fuglen yngler her er tvivlsomt. Reden er aldrig funden, men enkelte Aar er Fuglen forefundet i mindre Flokke i Jagttiden; saaledes blev der i 1888 den 11., 13., 16. og 17. Oktober nogle Fugle skudte af en Flok paa Storehedinge Mark. Ligeledes 1893 ²⁰/₉, 2 Stk. skudte af en Flok og 1904 ¹⁶/₉ fandtes atter en lille Flok, hvoraf 1 Individ blev skudt. H. ARCTANDER. S. 3.

Aarg. 8. Vagt. ynglede paa Christianshøj Marker, Syd-sjælland 19⁰⁵/₀₆. Andet Aar var der to Kuld, er ikke senere iagttaget der. A. VALENTINER. S. 204.

Aarg. 9. Vagt. skal yngle udenfor Stege. Meddelelse af G. HAGE. S. 241.

Aarg. 10. Kun en Gang har jeg set Vagtlen i Haslevegnen, paa Christianshøj ca. 8 km fra Haslev, hvor jeg 29. Aug. 1906

saa en gammel Fugl og en lille Unge, der var funden død. Jeg traf Fuglen sammen med A. VALENTINER, der da var Forpagter paa Christianshøj. Han har meddelt mig, at det var det eneste Aar, han saa dem paa Gaardens Marker. O. HELMS. S. 11.

Vagtlen har tidligere været almindeligere end nu, ligesom den for 15—20 Aar siden er fundet rugende paa Taaning Mark. Paa Lethenborg Mark traf jeg et Aar et Par Stykker i Slutningen af September. Den ene blev skudt. R. P. RANDLØV. S. 216.

Aarg. 17. Vagtlen har jeg kun konstateret en Gang, idet der i Juni 1914 blev fundet en Rede af den i en Kløvermark ved Als, 16 km Øst for Hadsund. Desværre blev Reden ødelagt, idet en Slaamaskines ene Hjul kørte igennem den og knuste de fleste af Æggene, hvis Antal var 10 à 12. Selve Fuglen saas ikke. S. RASMUSSEN. S. 5.

Aarg. 18. Vagtelen, som forhen ofte hørtes, men sjældent blev seet eller skudt, mærker man nu næsten aldrig, medens den ikke let undgaar Opmærksomheden, dersom den fandtes, da dens karakteristiske Stemme høres langt i de stille Sommeraftener. Kun faa Jægere have skudt en Vagtel, og det er altsaa ikke ved Menneskets Efterstræbelser, at den er gaaet tilgrunde. NICOLAI HOLTEN. S. 89.

Aarg. 23. Vagtel. Denne Fugl yngler sandsynligvis paa Hesselø, da Fyrmester Vestergaard ofte har hørt Vagtelhannens iørefaldende »Slag«, men aldrig set Fuglen selv; den fører jo ogsaa en meget skjult Tilværelse. Kun nævnt en enkelt Gang i Fyrberetningerne, nemlig 1895, idet daværende Fyrmester Saxtorph skal have hørt den, særlig om Aftenen i Maj; aldrig faldet. N. FABRITIUS BUCHWALD. S. 10.

Selv fandt jeg hos vor største Vildthandler den ¹⁶/₉ 14 en Vagtel ♀ ad, skudt ved Tarm. Den opstillede Fugl findes i E. Lehn Schiøler's Samling. Det er første og eneste Gang jeg har set denne Fugl hos en Vildthandler, og det er ikke sjældent, at jeg afsøger disse Forretninger. AXEL KOEFOED.

Trane, *Megalornis grus*.

17. April 1930 fløj en Flok paa 30 Traner hen over Holte.

18. April 1932 saas 20 Individier, som kredsede en kort Tid herover, inden de fortsatte Rejsen. K. ECKARDT.

Vibe, *Vanellus vanellus*.

19. December 1932 iagttoges en Vibe ved en Mose i Fjellingstrup, Gilleleje.

H. C. TERSLIN.

Strandskade, *Haematopus ostralegus*.

6. November 1932 saas et Eksempplar ved Gilleleje Havn, og 18. og 19. Januar bemærkedes atter en sammesteds.

H. C. TERSLIN.

Dværgmaagens Yngletid.

I en Fodnote (D.O.F.T., XXVI, 1932, p. 149) udtalte jeg, at sidste Uge af Maj maaske var lige tidligt nok til at træffe Kuld af Dværgmaagen. Da der fra et Par Ornithologer kom Indsigelse mod dette, tog jeg mig for at undersøge Sagen nærmere. De tidligere Aargange af D.O.F.T. og Danske Fugle indeholdt kun yderst lidt vedrørende denne Sag; HOLSTEIN (D.O.F.T., XXVI, 1932, p. 45—46) fandt Reder i de allerførste Dage af Juni 1928, 1929 og 1931, men ROAR CHRISTENSEN (Dvergmaagen (*Larus minutus*) som Ynglefugl paa Klægbanken i Ringkjøbing Fjord. Vidensk. Medd. nat. For., 1905) fandt 3 Reder med stærkt rugede Æg 15. Maj 1904, hvilket jo til Fulde godtgør, at Arten — i alt Fald til Tider — kan yngle ret tidligt, og paa Zoologisk Museum findes bl. a. 2 Kuld fra N. CHRISTIANSEN'S Samling, mærket Klægbanken 29. 5. 1905 og 30. 5. 1903.

BERNT LØPPENTHIN.

Rørdrummer, *Botaurus stellaris*, paa Sjælland.

Paa en Rotur i Lyngby Sø 4. Maj 1931 observerede Hs. kgl. Højhed Prins KNUD en Rørdrum, der lettede fra Rørene ved Øen, og som ikke fløj i Retning af Kanalen ved Frederiksdal; da der lidt senere lettede en Rørdrum fra Rørene her, mener Iagttageren, at der var 2 Rørdrummer i Terrainet.

GERHARD SCHOLTEN.

I Oktober 1931 rejste min Hund en Rørdrum fra Rørene omkring en Lergrav ved Korsør. 4 Dage senere saa jeg Fuglen igen; der var da Andejagt, som vel har skræmt den bort, da den ikke blev iagttaget senere. — I December 1931 saa jeg en Rørdrum ved Vrøj.

F. LØPPENTHIN.

Optegnelser om Storke, *Ciconia ciconia*, fra Vejleegnen.

Siden jeg skrev min Meddelelse om Storkereder paa Vejleegnen (D. O. F. T., XXVII, 1933, p. 17—18) har jeg faaet Meddelelse om, at der paa Gaarden Roedsminde i Bølling forhen var 3 beboede Storkereder, og at mindst een havde været beboet i 33 Aar, men under Krigen forsvandt Storkene. Hos Jørgen Juncher, Bølling, ses nu og da Stork paa en gammel Rede, men den ruger ikke (meddelt af Fru Propr. WARMING). — 1933 meldtes om særlig mange Storke. Over Grindsted saas 6, og det lykkedes at faa dem til at blive. 19. Maj saas 1 over Egtved Mark og 20. Juni 4 over min Have i Egtved; de kredede længe over en gammel Gaard, hvor der forhen var Rede, men til Sorg for Husstanden vilde Gaardejeren ikke tillade, at der blev sat Rede op; imidlertid blev der paa Mønningen af en gammel Lade i Nabogaarden lagt et Hjul op, som Storkene straks tog i Besiddelse og byggede paa, saa nu er der igen Storke i Egtved By. — Paa Brædstrup Apotek, Ring Sogn, Vest for Horsens var der Stork i 1903—04. Det ene Aar udkastedes en Unge, og 3 kom paa Vingerne; Reden havde da været beboet i en Aarrække. 1904 forstyrredes Parret af en enlig Stork, og Reden blev forladt efter vældige Kampe; siden har der ikke været Stork.

AXEL HOLM.

Som Supplement til AXEL HOLM's Artikel (D. O. F. T., XXVII, 1933, p. 17—18) kan jeg oplyse, at der foruden de nævnte findes følgende beboede Reder i den omtalte Egn: Voldgaard, Knabberup. En Rede i en Pil havde været beboet i ca. 40 Aar. Da Træet i 1932 maatte fældes, rejste Beboerne en Egestamme, hvorpaa Storkeparret nu bor. — Paa Over-Knapperupgaard findes en Rede paa Ladebygningen, der har været beboet i ca. 20 Aar. — Enghavegaard, Gl. Højen, har i ca. 15 Aar haft en beboet Rede, der dog i 1933, bortset fra Visit af enkelte Storke, staar tom. I 1932 flyttede Ejeren Reden til et andet Sted paa Bygningen for bedre at kunne nyde Synet af Storkefamilien, men denne flyttede omgaaende tilbage og genopførte Reden paa Tagryggen uden kunstig Støtte. — Store Lysholtgaard havde i 1933 for første Gang en Storkefamilie med Unger paa en i 1925 anbragt Rede.

K. MADSEN.

Fiskeørn, *Pandion haliaëtus*.

6. September 1930 saas et Eksemplar, der søgende fløj omkring over Skovrøddam i Rudeskov. 21. Maj 1931 iagttoges en ved Lillerød, hvor den sad i Toppen af en høj Gran.

K. ECKARDT.

Ynglende Vandrefalk, *Falco peregrinus*.

Atter i Aar, 1933 yngler Vandrefalken i Ekkodalen. Der var 3 Unger i Reden.

EDGAR MADSEN.

Spurvehøg, *Accipiter nisus*, henter Bytte, dræbt Dagen før.

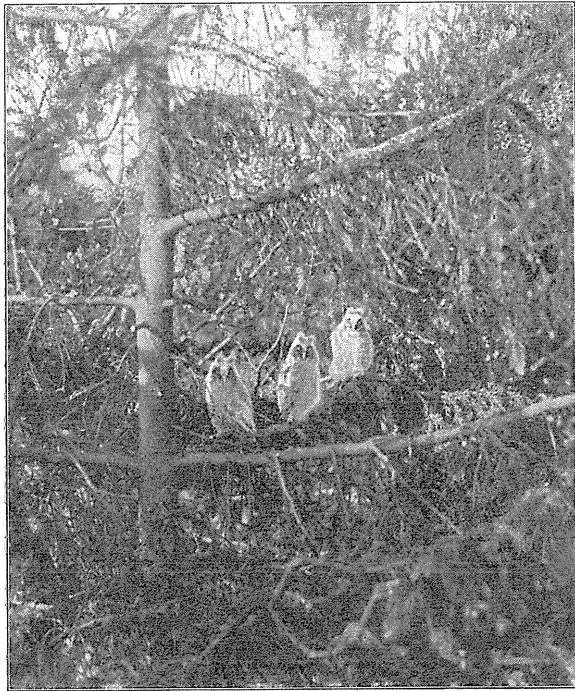
10. Marts 1933 tog en Spurvehøg en af mine Duer lige udenfor Køkkenvinduerne, slæbte den tværs over Havegangen og satte sig ganske rolig til at æde den i Kanten af Græsplænen, uden at lade sig genere af min Søn, der gik i Haven og kaldte mig ud for at se paa den. Jeg tog min Skitsebog og vilde gaa over og tegne Fuglen, men blev desværre opholdt et Kvarters-tid; jeg naaede dog at faa tegnet nogle Skitser, inden den blev færdig og fløj op og pudsede sig i et Æbletræ, hvorefter den fløj bort. Den havde da spist hele den ene Side af Duen samt pillet Halsen ren for Kød og havde en Kro som en Kropdue. Min Søn saa paa Uret, da han fik Øje paa den, og da den fløj, var der gaaet 29 Minutter. — Duen tog jeg ind og lagde ud igen næste Morgen, og ved samme Tid, mellem Kl. 10 og 11, kom Spurvehøgen og hentede Resten, som den fløj op i Haven med. Jeg havde haabet, at den skulde komme igen, da det gik saa godt, men jeg saa den ikke senere.

JOHANNES LARSEN.

**Iagttagelser fra Reder af Slørugle, *Tyto alba guttata*,
og Skovhornugle, *Asio otus*.**

30. April 1933, da jeg havde været ude for at se efter Mosehornugler (sml. D.O.F.T., 1933, p. 88) og var paa Vej hjem, fik jeg at vide, at et Par Slørugler havde Rede i Forsøgs-gaarden Gaden, som ligger mellem Rudbøl og Højer. Jeg tog derind og saa Reden, som blot var en Fordybning i Halmen i Laden, indeholdende ikke mindre end 9 Æg samt en nylig udklækket Unge; endvidere var der 8 friskfangede Mus. Hunnen laa paa Reden, da jeg kom; Klokken var da 11 Formiddag.

— 7. Maj laa der 21 Mus ved Reden, flest Markmus. Der var stor Forskel paa Ungernes Størrelse, og i Forhold til andre Fugleunger syntes jeg, at de voksede meget langsomt. — 16. Maj var der kun 1 Unge tilbage i Reden; de andre var faldet ned i et Hul i Halmen og omkommet, men dette stoppede jeg nu til, saa Slørugleparret beholdt deres sidste Unge.

Fot. LEO NOVNUM

Skovhornugler, der lige har forladt Reden.

— 11: Juni var Ungen endnu paa Redestedet og næsten flyvefærdig; de store, brune Svingfjer var godt fremme, men endnu sad dog de fine, hvide Dun og dækkede Ungen, saa det stod i et Brus omkring den. Ungen var da ca. 40 Dage gammel og kunde vist godt blive endnu en halv Snes Dage i Reden, saa jeg syntes, at det var meget lang Tid, den opholdt sig der, især da den det meste af Tiden var ene om Føden, hvoraf den havde i Mængde, langt mere end den kunde sætte til Livs; derfor lugtede der fælt omkring den af døde Mus, der var gaaet i Forraadnelse. Naar Hunnen ikke var hos Ungen, sad den

paa et bestemt Sted, paa en Bjælke i Laden; Hannen saa jeg aldrig.

25. Maj 1933 fandt jeg en Rede af Skovhornugle i Grøngaard Plantage; Ungerne var lige udflojet og sad paa Rad i Nabotræet. Jeg listede mig op i et Træ ved Siden af og tog et Billede. — Midt i Juni var jeg igen herude og fandt da en Skovhornuglerede med Æg ikke langt fra det førnævnte Redested. — Samme Dag fandt jeg et andet Sted i Plantagen 5 Unger, der nylig havde forladt Reden; de var endnu dunede. Da jeg i Træet ved Siden af opdagede en Rede, tænkte jeg, at det var derfra, Ungerne stammede, og jeg var lige ved at gaa videre, men besluttede dog at klatre op for at se, hvordan Reden tog sig ud efter Brugen. Da jeg var kommet lidt op i Træet, fløj en gammel Ugle af, og i Reden laa 3 Æg. Nogen Tid efter var der 7 Æg i Reden. Jeg kan ikke tro andet, end at det var Uglens andet Kuld, og Ungerne, der opholdt sig omkring Boet, det første; baade Rede og Træ vidnede om, at der havde været Unger, da alt var griset til. — Det ser saaledes ud til, at Skovhornuglen undertiden yngler 2 Gange; Mosehornuglen gør det muligvis ogsaa; i hvert Fald kunde det, at der sidst i Juni er fundet frisklagte Æg af den, tyde i den Retning.

LEO NOVRUP.

Biologiske Notitser om Grønspætten, *Picus viridis* (*virescens*).

I en Beretning fra Skåne skriver FINN SALOMONSEN (D.O.F.T., XXVI, 1932, p. 134): »Den foretrækker . . . Løvskove og ses saa godt som ikke i Naaleskove; det samme gælder ogsaa i Jylland.« — I dette Forhold turde der kunne ske en Forandring. Her paa Egtved-Egnen kender jeg Grønspætten fra 3 Lokalteter: Frederikshaab Plantage og en mindre Plantage lige ved Egtved, begge udelukkende Naaleskov, samt Fuglsang Skov med blandet Bevoksning, men her holder Grønspætten kun til i de tørre, med Gran bevoksede Dele, formentlig fordi Myretuer er almindelige her. [I det hele synes Naaetræsplantningerne at øve en vis Tiltrækning paa Fugle, som vi forhen var vant til at betragte som udelukkende hørende Løvskoven til; da der ved Skovning af Løvskov hyppig efterplantes med Gran, kommer Fuglene vel sagtens

til at mangle det Redely, som de forhen fandt i ung Løvskov, og maa tage til Takke med Unggranerne.]

SALOMONSEN (l. c.) fandt Myretuer, hvori Grønspætterne havde hugget runde Huller. Som bekendt bygger den Sorte Skovmyre indtil mandshøje Boer, der er fleraarige. Nu og da træffer man et uddødt Bo, der paa Kryds og Tværs er gennemboret af Gange saa vide som en Arm, videre end Rottehuller og snarere mindende om et Ilderbo, men disse findes som bekendt kun under Stene, Trærødder og lignende Steder, og Hundens manglende Interesse for slige gennemborede Boer tydede heller ikke paa, at noget firbenet Væsen holdt til der; men hvem var da Mester for disse Gange? — Omsider traf jeg Minøren i fuldt Arbejde; det var en Grønspætte-Hun; den fløj op fra Boet, da jeg nærmede mig, men et let Snelag med talrige X-formede Fodspor samt enkelte Ekskrementhobe fortalte, at den havde arbejdet i længere Tid. Ikke blot var selve Boet gennemboret af talrige Gange, men i indtil en Meters Afstand fra Tuens Fod var der boret Huller ned i Jorden for at komme ned til de underjordiske Gange. Formentlig udryddes Boet fuldstændig ved denne Behandling. AXEL HOLM.

Biæder, *Merops apiaster*, paa Bornholm.

I Maj 1932 blev en Biæder fundet død ved Hyllegaard i Ibsker. Eksemplaret blev udstoppet og findes i privat Eje.

EDGAR MADSEN.

Isfugl, *Alcedo atthis ispida*.

Ligesom i 1932 er der i 1933 kun lidt Vand i Bækkene som Følge af Tørke og derfor ingen Isfugle. I September 1932 var her mange ved Egtved. Mon den i det hele taget skrider til Ynglen, naar Vandrigeligheden indtræffer sent?

AXEL HOLM.

Natravn, *Caprimulgus europæus*.

16. Maj 1932 Kl. 4 (Morgen) saa en Bilist ca. 20 Eksemplarer paa Strækningen mellem Ellekilde og Hulerød; nogle sad i Buske og Træer, andre paa Vejbanens Asfalt; en Han omkom ved at flyve mod Bilen (nu i min Samling). Ved Baad-

byggerværkstedet i Gilleleje ses de ofte siddende paa Ege-tømmer. 4. Maj saas en i Granskoven, Gilleleje.

H. C. TERSLIN.

28. September 1930 saa jeg en Natravn sidde paa vor Veranda i Sundby. Den havde næsten hele Tiden Øjnene lukkede og lod ikke det mindste bange. Omsider fløj den med en nærmest tung Flugt henover Haverne.

PER SYLVEST.

Ravn, *Corvus corax*.

Ejeren af Fønixborg ved Viuf havde et Par rugende i sin Skov i 1932; de saas ofte strejfende til Bølling og er set en enkelt Gang i Egtved Sogn. — I 1933 meddeles det, at der er 6, formentlig 2 Gamle og 4 Unge.

AXEL HOLM.

Krage, *Corvus corone cornix* \gtrsim *corone*.

Af et Par, som min Søn iagttog i Præstevænget, var den ene Fugl sort.

AXEL HOLM.

Halsbaandallike, *Coloeus monedula soemmeringii*.

21. Marts 1933 iagttog jeg i Aakirkeby et smukt Eksemplar med kridhvide Halvringe paa Halsen.

EDGAR MADSEN.

Sortstrubet Bynkefugl, *Saxicola torquata rubicola*.

11. Maj 1932 saa jeg en Sortstrubet Bynkefugl, Han, paa Landevejen mellem Faaborg og Bøjden. Den sad paa en Telefontraad, og jeg havde god Lejlighed til at iagttage den i Kikkert, saa Forveksling er udelukket. — 15. Maj 1933 iagttog jeg en Han i Klemensker, Bornholm.

EDGAR MADSEN.

Gul Vipstjert, *Motacilla flava*.

7. Maj 1933 saa jeg paa de høje, græsbevoksede Banker yderst paa Fyens Hoved 2 store Flokke af Gul Vipstjert, hver paa et halvt Hundrede Stykker. Det var meget varmt om Dagen, havde regnet noget om Natten, og det var øjensynligt et Par Flokke, der under Trækket nordpaa havde slaaet sig ned her for en enkelt Dag. Flokkene bestod baade af den almindelige Gule Vipstjert, *Motacilla f. flava*, og den nordiske Form, *M. f. thunbergi*, imellem hinanden. Flest var der af den almindelige

Race, men ret talrige af den nordiske. De løb omkring i Græsset, ivrigt søgende Føde, men engang, da jeg havde faaet en af Flokkene jaget ned paa de store Sten ved Stranden, havde jeg et fortræffeligt Overblik over Fuglene, og jeg talte her 5 Hanner af Racen *thunbergi*. Forøvrigt var det morsomt at se den overordentlige Forskel i Farven, der var hos begge Racer, ikke blot imellem de to Køn, men ogsaa indenfor det samme Køn; der var alle Nuancer fra den dybeste kanariegule Farve til ganske svag bleggul. Hos Hannerne af *thunbergi* var der ogsaa betydelig Forskel paa Hovedets mørke Farve; den stærkest gule og mest mørkfarvede havde ogsaa paa Brystet en Del sorte Fjer.

O. HELMS.

Bjergvipstjert, *Motacilla cinerea*.

Jeg saa en ung Fugl paa Fanø 18. August 1933; den gik ved Strandskanten lige N. for Nordby, søgte sin Føde sammen med Ryler og andre Vadere, men der var ikke andre af dens egen Art.

O. HELMS.

Redested for Svenske, *Chloris chloris*.

Fot. B. LÖPPENTHIN

Mærkelig Redeplads for Svenske, *Chloris chloris*.

I sidste Halvdel af April 1933 byggede et Par Svensker Rede i en Vindrueklase af grønt Glas udenfor en Vinforretning i Krystalgade (se Foto), og fra Zoologisk Museums Vinduer saa jeg Fuglene komme flyvende med Redemateriale. Parret havde for Vane at flyve ind gennem et Hul paa den ud mod Gaden vendende Side af Klasen og ud igen paa den anden Side. Lidt før Midten af Maj var Ungerne udrugede; efter den Tid saa jeg dem gentagne Gange blive madet af de gamle Fugle, og 17. Maj kunde jeg se Hovederne af dem. A. VINDEBALLE.

Bemærkninger om Gulspurvens Sang.

I Tilslutning til FINN SALOMONSEN (D.O.F.T., XXVII, 1933, p. 13—14) kan jeg meddele, at det i Foraarstiden er ret almindeligt her paa Bornholm at træffe Gulspurve, der synger »ty« og ikke »zity« som de bornholmske Ynglefugle. At det er nordligere boende Gæster, fremgaar ogsaa af, at de optræder flokkevis, i Modsætning til vore egne, der forekommer mere spredt.

EDGAR MADSEN.

Efter mit Øre synger alle Gulspurvene paa Egtved-Egnen »ty-sri«.

AXEL HOLM.

ANMELDELSER

J. BJERG-THOMSEN: Fugle fra Fjorden, Rørdrum og Kærhøg, en Bog for Naturvenner og Jægere. Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, København, 1933. Pris Kr. 6,75, indb. Kr. 11,50. — Et særdeles beskedent skrevet Forord indleder Bogen; Forf. haaber at kunne bidrage til at skabe forøget Forstaaelse af og Kærlighed til den danske Naturs Skatte, og man maa haabe med ham, at Maalet maa svare til Hensigten. Fra Artiklen i D.O.F.T. (1933, p. 63—69) vil Medlemmerne kende Distriktet (Vest Stadil Fjord), og Bogen er i det væsentlige bygget over de samme Iagttagelser; den er let læselig, fremstillet i en bramfri og underholdende Form, der glider let for et større Publikum. Forf. kender sit Terræn, som han har levet paa i en længere Aarrække, ud og ind, og man mærker hele Tiden hans store Kærlighed til det og dets fjedrede Beboere. Rundt omkring i Teksten anføres talrige Smaaiaagttagelser og biologiske Notitser; saaledes forlod et